

Sygnatura akt I C 564/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 05-02-2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Jarmundowicz

Protokolant: Alicja Czarnota

po rozpoznaniu w dniu 05-02-2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz strony powodowej (...)

z siedzibą w W. kwotę 129 740,72 zł (sto dwadzieścia dziewięć tysięcy siedemset czterdzieści złotych siedemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 26.03.2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz strony powodowej (...)

z siedzibą w W. kwotę 10 581 zł (dziesięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 564/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 26.03.2014 r. do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny strona powodowa (...) w W. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego M. C. kwoty 139 264,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

Postanowieniem z dnia 02.04.2014 r. Sąd Rejonowy stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

W dniu 13.05.2014 r. strona powodowa w odpowiedzi na wezwanie tutejszego Sądu przesłała odpis pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym a także dokumenty szczegółowo opisane w liście dowodów oraz pełnomocnictwo wraz z opłatą skarbową.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa opisała, że pozwanego i Bank (...) S.A. łączyła umowa, na podstawie której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do ich zwrotu wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Pozwany nie wywiązał się jednak z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując płatności w sposób przewidziany w umowie. W związku z naruszeniem przez stronę pozwaną postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez bank pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu, umowa uległa rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo - odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie, naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Strona powodowa wskazała dalej, że podjęte w kierunku odzyskania należności działania banku okazały się bezskuteczne. W dniu 15.04.2013 r. bank zawarł ze stroną powodową (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość

praw i obowiązków wynikających z Umowy zawartej przez pozwanego. Powołując się na treść art. 509 k.c. dodała, że wierzyciel jest uprawniony do swobodnego dysponowania przysługującą mu wierzytelnością, a czynność taka obejmuje również wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zapłatę zaległych odsetek. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, iż strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela określoną na wstępie wierzytelność i jest uprawniona do jej dochodzenia na drodze sądowej.

W wyjaśnieniu dochodzonej pozewem kwoty, strona powodowa wskazała, że składa się na nią suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitału) w wysokości 61 599,40 zł, kosztów w wysokości 614,50 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 68 453,19 zł naliczone przez bank za okres od daty zawarcia umowy wskazanej w liście dowodów do dnia poprzedzającego przelew wierzytelności na rzecz strony powodowej wg określonej w umowie stopy procentowej, a także skapitalizowane odsetki karne za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 8 597,44 zł naliczone przez stronę powodową za okres od dnia przelewu przedmiotowej wierzytelności do dnia poprzedzającego złożenie pozwu od zadłużenia przeterminowanego wg ustalonej w Umowie stopy procentowej, przy czym odsetki umowne i odsetki karne naliczane były w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne, o których mowa w art. 359 §2¹ k.c., które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 16 % w skali roku.

Strona powodowa wskazała także, iż na podstawie art. 482 § 1 k.c. wykorzystywała przysługujące jej uprawnienie do skapitalizowania odsetek należnych do chwili wytoczenia powództwa i żądania od nich odsetek za opóźnienie. Jej zdaniem dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na pozwanym jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 26.03.2014 r. podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym.

Strona powodowa podkreśliła także, że w postępowaniu cywilnym wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu stanowi szczególny dokument prywatny (przewidziany w art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych), wykazujący w zdecydowanym stopniu istnienie wierzytelności na rzecz zbywcy wierzytelności, dowód przejścia wynikających z niej praw na skutek przelewu na fundusz, jak i wysokość wymagalnej wierzytelności względem danego dłużnika na dzień wystawienia wyciągu. Na koniec wskazała, że wezwwała pozwanego do spłaty całości zadłużenia, jednak zobowiązanie nie zostało spełnione.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21.07.2014 r. pozwany M. C. domagał się w pierwszej kolejności odrzucenia pozwu z uwagi na niewykazanie przez stronę powodową skutecznego przejścia roszczeń wobec niego a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że łączyły go z Bankiem (...) S.A. umowy kredytowe, jednak zaprzeczył by stan rozliczeń kwalifikował Bank do ich zakończenia. Wskazał, że umowa z dnia 04.03.2006 r. została zawarta w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, stąd też dochodzenie jej przed sądem cywilnym nie jest zgodne z właściwością roszczenia, gdyż jest sprawą gospodarczą. W odniesieniu do umowy z dnia 05.09.2005 r. dotyczącej karty kredytowej pozwany zaprzeczył, wskazanej przez stronę powodową wysokości zadłużenia zarówno w zakresie kwoty głównej, jak i odsetek i innych opłat. W dalszej kolejności pozwany wskazał, iż strona powodowa nie wykazała uprawnienia do dochodzenia wierzytelności ponieważ umowa dołączona do pozwu jest niekompletna i nie zawiera załączników, o których w niej mowa.

Pozwany zakwestionował także ustalenia związane ze stanem wierzytelności stanowiące podstawę powództwa oraz podniósł zarzut przedawnienia roszczenia w całości. Argumentował, że Bank (...) S.A. jako wierzyciel pierwotny w oparciu o (...) nie wygzekwował wierzytelności. Zdaniem pozwanego, przelanie wierzytelności w roku 2013 nastąpiło po przedawnieniu roszczeń wierzyciela pierwotnego względem niego.

W piśmie z dnia 26.09.2014 r. strona powodowa cofnęła roszczenia w części tj. o kwotę 9 523,81 zł tytułem skapitalizowanych odsetek wyjaśniając, że dochodzi ostatecznie kwoty 61 599,40 zł tytułem należności głównej, 64 125,81 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie, 3 401,01 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych

oraz 614,50 zł nabytych opłat manipulacyjnych naliczonych przez Bank za podjęte względem pozwanego czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie zobowiązania wynikającego z umów, tj. łącznie 129 740,72 zł. Jednocześnie strona powodowa wskazała, że omyłkowo w treści uzasadnienia pozwu wskazała kwotę 68 453,19 zł jako kwotę odsetek umownych oraz kwotę 8 597,44 zł jako kwotę odsetek za opóźnienie a faktycznie kwota 68 453,19 zł stanowiła kwotę dochodzonych odsetek za opóźnienie, natomiast kwota 8 597,44 zł stanowiła kwotę odsetek umownych. Strona powodowa podkreślała dalej, że pozwany nie zakwestionował okoliczności skutecznego zawarcia Umowy Kredytu (...)z dnia 03.04.2006 r., na podstawie której Bank (...) S.A. oddał mu do dyspozycji środki pieniężne w kwocie 56 800 zł. Pozwany zobowiązał się zwrócić udostępnioną kwotę pieniędzy wraz z odsetkami umownymi w ustalonych terminach spłaty, w 60 ratach miesięcznych. Płatność ostatniej raty kredytu miała nastąpić 03.04.2011 r. Z racji niedotrzymania przez pozwanego warunków spłaty zobowiązania, bank złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu zawartej przez strony umowy, wskutek czego uległa rozwiązaniu po upływie okresu wypowiedzenia, tj. 2.03.2007 r. Strona pozwana opisała dalej, że w dniu 08.09.2008 r. Bank wystawił (...) o nr (...), któremu Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu, I Wydział Cywilny w dniu 15.12.2008 r., nadał klauzulę wykonalności. Zdaniem strony powodowej z dniem wniesienia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...)nastąpiło przerwanie biegu terminu przedawnienia. Dowód wypowiedzenia Umowy stanowi, zdaniem strony powodowej, (...), a stwierdzone w nim roszczenia są wymagalne. Strona powodowa wskazała także, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07.10.2010 r. sygn. akt IV CSK187/10, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności (...)korzysta z mocy dokumentu urzędowego, z którym wiąże się domniemanie autentyczności i prawdziwości tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Z postanowień (...)z dnia 08.09.2008 r. wywnioskować można, iż umowa kredytu uległa rozwiązaniu w dniu 01.03.2007 r. Natomiast odsetki za opóźnienie liczone są od dnia następnego, tj. 02.03.2007 r. Dodała także, że zgodnie z przepisami ustawy Prawo bankowe, bankowy tytuł egzekucyjny powinien zawierać twierdzenie, że roszczenia w nim ujęte są wymagalne. Takie stwierdzenie zawiera również (...)z dnia 08.09.2008 r. wskazując zarazem dokładną datę rozwiązania umowy kredytu. Wierzyciel pierwotny podjął działania zmierzające do wyegzekwowania roszczenia objętego treścią Bankowego Tytułu Egzekucyjnego, składając w tym celu w dniu 16.07.2009 r. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W ten sposób doszło po raz kolejny do przerwania biegu przedawnienia roszczenia. Postępowanie w sprawie, prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu W. O.zostało przekazane postanowieniem z dnia 20.05.2010 r. a ostatecznie zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu B. B.z dnia 17.03.2012 r. a bieg terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo z chwilą jego uprawomocnienia.

W kwestii wyjaśnienia wysokości dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia z Umowy Kredytu (...), strona powodowa oświadczyła, że składa się na nie kwota niespłaconej przez pozwanego należności głównej w wysokości 55 496,05 zł wraz z niezaspokojonymi odsetkami umownymi w wysokości 3401,01 zł naliczonymi w wyżej wskazanym okresie trwania umowy, tj. 13.04.2006 r. do 01.03.2007 r., według stopy procentowej w wysokości 13,95 % w stosunku rocznym, wskazanej w Regulaminie C.i punkcie 1.1 bankowego tytułu egzekucyjnego. Ponadto strona powodowa dochodzi kwoty 490 zł tytułem opłat za czynności windykacyjne podjęte przez Bank, a związane z opóźnieniem w spłacie rat kredytu oraz kwoty skapitalizowanych na dzień poprzedzający wniesienia powództwa odsetek karnych (umownych) za opóźnienie w spłacie kapitału w wysokości 174 336 zł. Wyjaśniła także, że wysokość skapitalizowanych odsetek została naliczona od kwoty niespłaconego kapitału tj. od 55 496,05 zł i okres od dnia 02.03.2007 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu tj. 25.03.2014 r., według stopy procentowej na (...), w wysokości 13,95 % w stosunku rocznym.

Odnosząc się do roszczenia wynikającego z Umowy o Kartę Kredytową strona powodowa wskazała, że jego wysokość określa niespłacona kwota kapitału w wysokości (...)35 zł oraz kwota 124,50 zł tytułem opłat i prowizji za podjęte przez Bank czynności windykacyjne względem pozwanego, związane z opóźnieniem w spłacie należności wynikających z ww. umowy. Dodała, że na podstawie postanowień umowy pozwany został uprawniony do dokonywania za pomocą Karty Kredytowej transakcji w ramach Limitu Kredytu na warunkach określonych w Umowie. Zwrotu wykorzystanej kwoty Limitu Kredytu pozwany miał dokonywać w ustalonych umową terminach spłaty. Z racji niedotrzymania przez niego warunków spłat zobowiązania kredytowego, Bank złożył stronie pozwanej oświadczenie

o wypowiedzeniu wskutek czego uległa ona rozwiązaniu z dniem 25.04.2007 r. Wartość niespłaconego kredytu na dzień rozwiązania umowy wynosiła kwotę 6970,79 zł. W dniu 01.10.2008 r. Bank wystawił Bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...), stwierdzając i oświadczając w nim o wymagalnych roszczeniach Banku względem pozwanego. Następnie, postanowieniem z dnia 01.12.2008 r. Sąd Rejonów dla W. we W., I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Powołując się na opisane wyżej orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 07.10.2010 r. strona powodowa wskazała, że wystawiony przez Bank bankowy tytuł egzekucyjny potwierdzał rozwiązanie umowy, jednocześnie wskazując wymagalne roszczenia wierzyciela pierwotnego. W wykazaniu skapitalizowanej w pozwie należności dochodzonej z tytułu odsetek za opóźnienie w spłacie zobowiązań wynikającego z umowy karty kredytowej, w wysokości 15 610,30 zł naliczonych po rozwiązaniu Umowy Karty Kredytowej strona powodowa wskazała, że obliczono je od kwoty niespłaconego kapitału - 6970,97 zł, według stopy procentowej 21,96 % w skali roku za okres od dnia 26.04.2007 r. do dnia 14.10.2007 r. (717,18 zł), według stopy procentowej 23,40 % w skali roku od dnia 15.10.2007 r. do dnia 29.02.2008 r. (487,13 zł), według stopy procentowej 24,96 % w skali roku od dnia 01.03.2008 r. do dnia 16.07.2009 r. (2276,68 zł) oraz od kwoty 6103,35 zł od dnia 17.07.2009 r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu, według stopy procentowej 24,96 % (5979,06 zł), przy czym odsetki były naliczane w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne, o których mowa w art. 359 § 2¹ k.p.c.

Strona powodowa dodała przy tym, że z racji nie otrzymania od wierzyciela pierwotnego dokładnego harmonogramu spłat, przyjęła korzystniej dla pozwanego, że do obniżenia kapitału do kwoty 6103,35 zł doszło już w dniu następującym po dniu sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W dalszej kolejności strona powodowa wskazała, że w dniu 15.04.2013 r. Bank zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z Umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym. W dniu 26.03.2014 r. złożyła do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie został przekazany do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Powołując się na treść art. 123 k.c. oraz treść uchwały Sądu Najwyższy z dnia 21.11.2013 r., sygn. akt: III CZP 66/13, podkreślała, że bieg przedawnienia przerywa każda czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia, bieg terminu przedawnienia w niniejszej sprawie po raz kolejny został zatem, zdaniem strony powodowej, skutecznie przerwany co oznacza, że zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego jest chybiony i nie zasługuje uwzględnienie.

W odniesieniu do zarzutu braku legitymacji procesowej czynnej strona powodowa wskazała, że nabyła dochodzoną wierzytelność na podstawie powołanej wyżej umowy cesji z dnia 15.04.2013 r. Zgodnie z § 3 pkt 5 Umowy wierzytelności stanowiące przedmiot cesji zostały określone szczegółowo w Załączniku 1a. Przedmiotem przelewu była wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika określonego świadczenia. Podkreślała, że z art. 509 § 2 k.c. wprost wynika, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę prawa związane z jej właściwością, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Dowodem przejścia wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na stronę powodową jest przedłożona umowa przelewu wierzytelności wraz z wykazem wierzytelności, w tym przedłożone wyciągi z umów przelewu wierzytelności. W opinii strony powodowej, gdyby nie doszło do skutecznego przeniesienia praw, to nie dysponowałaby ona danymi pozwanego oraz składanymi w postępowaniu dokumentami. Pozwany nie uwzględnił również mocy dowodowej wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 26.03.2014 r. dla wykazania zasadności roszczenia powoda, w sytuacji gdy wynika z jego treści jednoznacznie wysokość wierzytelności i konkretyzuje on także podstawę zobowiązania. W ocenie strony powodowej przelew wierzytelności i wysokość dochodzonego roszczenia, jest skuteczny i udokumentowany.

Postanowieniami z dnia 2 października 2014 r. Sąd oddalił wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu oraz umorzył postępowanie co do kwoty 9 523,81 zł.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05.09.2005 r. Bank (...) S.A. w W. zawarł z pozwanym M. C., w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej związanej z obsługą prawną, umowę o kartę kredytową (...). Na podstawie postanowień umowy pozwany

uprawniony został do dokonywania za pomocą wydanej mu karty transakcji w ramach limitu kredytu na warunkach określonych w umowie. Zwrotu wykorzystanej kwoty Limitu Kredytu pozwany miał dokonywać w ustalonych umową terminach spłaty.

Pozwany nie dotrzymywał warunków spłat zobowiązania kredytowego, dlatego Bank (...) S.A. w W. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wskutek czego uległa ona rozwiązaniu z dniem 25.04.2007 r. Wartość niespłaconego kredytu na dzień rozwiązania umowy wynosiła kwotę 6970,79 zł.

W dniu 01.10.2008 r. Bank (...) S.A. w W. wystawił Bankowy Tytuł egzekucyjny o nr (...), stwierdzając, że na podstawie umowy o kartę kredytową, zawartej na podstawie wniosku o wydanie Karty Kredytowej (...)z dnia 24.08.2005 r. przysługuje mu wymagalne roszczenie wobec pozwanego M. C. w wysokości 6970,97 zł z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami umownymi naliczanymi zgodnie z (...) Banku (...) S.A. w wysokości 21,96 % rocznie od kwoty 6970,97 zł liczonymi za okres od dnia 26.04.2007 r. do dnia 14.10.2007 r., oraz w wysokości 23,4 % rocznie od kwoty 6970,97 zł liczonymi za okres od dnia 15.10.2007 r. do dnia 29.02.2008 r. oraz w wysokości 24,96 % rocznie od kwoty 6970,97 zł liczonymi za okres od dnia 01.03.2008 r. do dnia faktycznej zapłaty.

Postanowieniem z dnia 01.12.2008 r. (sygn. akt I Co 3728/08) Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułom egzekucyjnymu.

Dowód:

- wniosek o wydanie karty kredytowej (...) – k. 62 - 63,
- umowa o kartę kredytową C. – k. 64 - 65,
- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 01.10.2008 r. – k. 66,
- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków Wydziału I Cywilnego z dnia 01.12.2008 r. – k. 67 - 68,

W dniu 03.04.2006 r. Bank (...) S.A. na podstawie wniosku pozwanego M. C. z dnia 27.03.2006 r. zawarł z pozwanym umowę Kredytu (...)nr (...). Na jej podstawie Bank (...) S.A. oddał do dyspozycji pozwanemu środki pieniężne w wysokości 56 800,00 zł. Pozwany zobowiązał się zwrócić udostępnioną kwotę pieniędzy wraz z odsetkami umownymi w ustalonych terminach spłaty tj. w 60 ratach miesięcznych. Płatność ostatniej raty kredytu miała nastąpić 03.04.2011 r. Ponieważ pozwany nie dotrzymał warunków spłaty zobowiązania, bank złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu zawartej przez strony umowy, wskutek czego uległa rozwiązaniu po upływie okresu wypowiedzenia, tj. 02.03.2007 r.

W dniu 08.09.2008 r. Bank (...) S.A. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny, w którym stwierdzono, że pozwany M. C. na podstawie umowy Kredytu (...)z dnia 03.04.2006 r. ma zapłacić na jego rzecz następujące kwoty:

- kwotę 55496,05 zł z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami umownymi ustalonymi w Regulaminie Kredytu (...)w wysokości 13,95 % rocznie od kwoty 55496,05 zł liczonymi za okres od dnia 03.02.2007 r. do dnia faktycznej zapłaty.
- kwotę 3401,01 zł tytułem odsetek umownych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat kredytu liczonych zgodnie z warunkami Regulaminu Kredytu (...)w wysokości 13,95 % w skali roku od udzielonego kredytu łącznie za okres od dnia 03.04.2006 r. do dnia 01.03.2007 r. wraz z odsetkami ustawowymi, które na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynoszą 11,50 % w skali roku od kwoty 3401,01 zł liczonymi dziennie od dnia wystawienia niniejszego bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia faktycznej zapłaty,
- kwotę 490 zł tytułem opłat za czynności windykacyjne, związane z opóźnieniem w spłacie rat kredytu oraz opłat za ustalenie nowego harmonogramu spłaty kredytu w celu zmiany wysokości liczby lub terminów spłaty rat kredytów, wraz z odsetkami ustawowymi, które na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynoszą 11,50 % w skali

roku od kwoty 490 zł liczonymi dziennie od dnia wystawienia niniejszego bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia faktycznej zapłaty.

Postanowieniem z dnia 15.12.2008 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków Wydział I Cywilny (sygn. I Co 3911/08) nadał powyższemu Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

Dowód:

- wniosek o udzielenie kredytu – k. 57 - 59,
- umowa kredytu (...) – k. 60 - 61,
- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 08.09.2008 r. – k. 29, 69,
- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia 15.12.2008 r. – k. 30 - 33, 69v – 70,

Na podstawie uzyskanych tytułów wykonawczych tj. zaopatrzonych w klauzulę wykonalności (...) nr (...) oraz nr (...) Bank (...) S.A. w W. w dniu 23.07.2009 r. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków W. O. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

W dniu 20.05.2010 r. komornik uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał wnioski egzekucyjne z dnia 23.07.2009 r. wraz z tytułami wykonawczymi komornikowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika.

Postępowanie egzekucyjne zostało jednak ostatecznie umorzone postanowieniem z dnia 17.03.2012 r. wydanym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu B. B. (sygn. akt KM 9081/10).

Dowód:

- wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – k. 71 - 74,
- postanowienia z dnia 20.05.2010 r. o przekazaniu sprawy – k. 75 - 76,
- postanowienia z dnia 17.03.2012 r. o umorzeniu postępowania – k. 77 - 78,

W dniu 15.04.2013 r. Bank (...) S.A. w W. zawarł ze stroną powodową (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Integralną częścią umowy był załącznik 1a – wykaz wierzytelności będących przedmiotem umowy. W pozycji 2601 i 2602 wskazano dane łączących pozwanego z Bankiem (...) S.A. umów, kwoty wierzytelności (16 516,40 zł oraz 116 378,78 zł), kapitał do spłaty (6 103,35 zł oraz 55 498,74 zł), wartość odsetek (9382,45 zł oraz 59 070,74 zł) a także opłaty do spłaty (124,50 zł oraz 490 zł) i koszty postępowania sądowo – egzekucyjnego (906,10 zł oraz 1321,90 zł).

W piśmie z dnia 10.05.2013 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności a także poinformowała go o wysokości zobowiązania w wysokości 134 379,79 zł i wezwała do spłaty zadłużenia do dnia 27.05.2013 r.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 15.04.2013 r. – k. 19 - 24,78 - 83,
- załącznik nr (...) a do umowy – k. 84 - 86,
- odpis z Rejestru Przedsiębiorców z KRS Banku (...) w W. – k. 25 - 26,
- zawiadomienie o przelewie wierzytelności z załącznikiem – k. 35 - 36,

- wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych – k. 37,

W dniu 26.03.2014 r. (...) S.A., działający w imieniu strony powodowej (...) wystawił na podstawie art. 194 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych wyciąg z Ksiąg Rachunkowych (...). Stwierdzono w nim, że w dniu 15.04.2013 r. Fundusz nabył od Banku (...) S.A. w W. wymagalną wierzytelność wobec M. C. z następujących tytułów:

- umowy bankowej o numerze (...), z której kwota zobowiązania wynosiła 123 654,23 zł w tym: 55 496,05 zł z tytułu kapitału, 67 668,18 zł z tytułu odsetek oraz 490 zł z tytułu kosztów,

- umowy bankowej o numerze (...), z której kwota zobowiązania wynosiła 15 610, 30 zł, w tym 6103,35 zł z tytułu kapitału, 9382,45 zł z tytułu odsetek oraz 124, 50 zł z tytułu kosztów. Łączna wysokość zobowiązania dłużnika, według stanu na dzień wystawienia niniejszego wyciągu wynosiła łącznie 139,264,53 zł.

Na kwotę wymagalnego zadłużenia składały się następujące należności 61 599,40 zł z tytułu kapitału, 77050,63 zł z tytułu odsetek oraz 614,50 zł z tytułu kosztów.

Dowód:

- wyciąg z Ksiąg Rachunkowych Funduszu S. – k. 15 - 16,

- odpis z Rejestru Przedsiębiorców KRS (...) S.A. – k. 38,

- pełnomocnictwa – k. 39-40,

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, których wiarygodność nie budziła wątpliwości.

Wniosek o udzielenie kredytu (...) z 27.03.2006 r. umowa kredytu (...) z 03.04.2006 r., odpis z (...) Banku (...) S.A. w W., wniosek o wydanie karty kredytowej, umowy o kartę kredytową, bankowe tytuły egzekucyjne z dnia 08.09.2008 r. oraz z dnia 01.10.2008 r. a także postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 15.12.2008 r. stanowiły dowód na okoliczność treści stosunków prawnych łączących poprzednika prawnego strony powodowej – Banku (...) S.A. w W. z pozwanym, sposobu wykonywania umów a także ich rozwiązania oraz wystawienia bankowych tytułów egzekucyjnych i nadania im klauzuli wykonalności.

Wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z 16.07.2009 r. potwierdziły okoliczność wystąpienia przez Bank (...) S.A. w W. przeciwko pozwanemu z wnioskiem o wszczęcie egzekucji a postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków W. O. oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków B. B. wydanych w sprawach KM 7833/10 i KM 9081/10 okoliczność umorzenia postępowania egzekucyjnego z powodu jego bezskuteczności.

Wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych z 04.02.2014 r., odpis z KRS wraz z pełnomocnictwami z dnia 30.09.2013 r. oraz z dnia 08.03.2013 r., wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z 26.03.2014 r., umowa sprzedaży wierzytelności z 15.04.2013 r. zawarta przez Bank (...) w W. ze stroną powodową oraz zawiadomienia o przelewie wierzytelności z 10.05.2013 r. potwierdziły z kolei okoliczności związane z cesją wierzytelności przysługującej bankowi na stronę powodową oraz wysokość cedowanej wierzytelności.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Strona powodowa (...) w W. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego M. C. kwoty 139 264,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. Uzasadniała, że na

podstawie cesji z dnia 15.04.2013 r. nabyła od Banku (...) S.A. w W. przysługującą mu wierzytelność wobec pozwanego związaną z zawartymi przez niego umowami bankowymi.

Pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości kwestionując skuteczność umowy przelewu wierzytelności, wysokość jego zadłużenia a także zgłaszając zarzut przedawnienia dochodzonych wierzytelności.

W sprawie bezsporne było, że poprzednika prawnego strony powodowej Bank (...) S.A. w W. łączyły z pozwanym M. C. umowa z dnia 05.09.2005 r. dotycząca zasad korzystania karty kredytowej a także umowa kredytu gotówkowego z dnia 03.04.2006 r. na kwotę 56 800 zł. Zdaniem Sądu, treść odpowiedzi na pozew wskazywała także, że pozwany w zasadzie nie kwestionował, że umowy te zostały z inicjatywy banku rozwiązane – podnosił on bowiem jedynie, że bank nie miał ku temu podstaw. Pozwany nie zaprzeczył także okoliczności wystawienia przez bank tytułów wykonawczych a także, że była przeciwko niemu prowadzona egzekucja, dlatego Sąd, mając na uwadze treść art. 230 k.p.c. a także wyniki całej rozprawy, uznał te fakty za przyznane.

Z uwagi na treść zarzutów pozwanego rozstrzygnięcie sporu wymagało dokonania oceny czy doszło do skutecznego przelewu wierzytelności przysługującej pierwotnie Bankowi (...) S.A. a jeżeli tak, to czy strona powodowa w prawidłowy sposób wyliczyła wartość przysługującego jej roszczenia. Ocenie należało także skuteczność podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Wskazać należy, w pierwszej kolejności, że zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Korzystając z możliwości cesji wierzytelności Bank (...) S.A., którego to łączyły z pozwanym umowy bankowe, zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabyła ona wierzytelności w stosunku do pozwanego. Tym samym powód stał się uprawniony do dochodzenia tej wierzytelności. Sąd wskazuje w tym miejscu, że dokumenty dołączone przez stronę powodową nie powodują żadnych wątpliwości co do tego, że cesja wierzytelności jest skuteczna. Zapis § 3 pkt 5 umowy cesji stanowi, że jej przedmiot został szczegółowo określony w Załączniku 1a. W pozycji 2601 i 2602 tego załącznika wskazano dane łączących pozwanego z Bankiem (...) S.A. umów, kwoty wierzytelności (16 516,40 zł oraz 116 378,78 zł), kapitał do spłaty (6 103,35 zł oraz 55 498,74 zł), wartość odsetek (9382,45 zł oraz 59 070,74 zł) a także opłaty do spłaty (124,50 zł oraz 490 zł) i koszty postępowania sądowo – egzekucyjnego (906,10 zł oraz (...),90). Dane te oraz treść umowy i pozostałych dokumentów dołączonych do sprawy, w szczególności umów z dnia 05.09.2005 r. i z dnia 03.04.2006 r. oraz bankowych tytułów egzekucyjnych, pozwalają na przyjęcie, że w zakres uprawnień Banku (...) S.A. w stosunku do jej wierzytelności wobec pozwanego, weszła strona powodowa.

Należy dalej wskazać, że na podstawie umowy z dnia 05.09.2005 r., zawartej przez pozwanego w ramach prowadzonej działalności przez niego działalności gospodarczej, był on uprawniony do dokonywania za pomocą wydanej mu karty transakcji w ramach limitu kredytu na warunkach określonych w umowie a także do zwrotu wykorzystanej kwoty limitu w określonych terminach spłaty. Umowa ta została przez bank rozwiązana z uwagi na zaniechanie przez pozwanego regulowania spłat.

Z kolei na podstawie umowy z dnia 03.04.2006 r. Bank (...) S.A. oddał do dyspozycji pozwanemu środki pieniężne w wysokości 56 800 zł, które to zobowiązał się zwrócić wraz z odsetkami umownymi w ustalonych terminach spłaty tj. w 60 ratach miesięcznych. Płatność ostatniej raty kredytu miała nastąpić 03.04.2011 r. Umowa ta również została z inicjatywy banku rozwiązana z uwagi na nie dotrzymanie przez pozwanego warunków spłaty zobowiązania.

Pozwany M. C. zaprzeczał wartości wyliczonego przez stronę powodową roszczenia. Wskazać należy w tym miejscu, że zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232, art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających

dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.12.1996 r., sygn. akt I CKU 45/96).

Zdaniem Sądu, to na pozwanym spoczywał obowiązek udowodnienia, że dochodzone przez stronę powodową roszczenie jej nie przysługuje czy też że przysługuje jej w innej wysokości. Tymczasem pozwany, poza jedynie prostym zaprzeczeniem wysokości istniejącego zadłużenia, nie wykazał właściwie żadnej inicjatywy dowodowej. Pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów czy choćby samodzielnie przygotowanego wyliczenia wskazującego na inną niż dochodzona przez stronę powodową wartość. Mając powyższe na uwadze powyższe Sąd uznał, że wyliczenie strony powodowej poparte dokumentami w postaci umów bankowych, (...) wraz z postanowieniami Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków o nadaniu im klauzuli wykonalności jest uzasadnione także co do wysokości. Strona powodowa w piśmie z dnia 26.09.2014 r. wyjaśniła szczegółowo, w jaki sposób wyliczyła dochodzoną kwotę roszczenia. W odniesieniu do umowy z dnia 05.09.2005 r. wskazała, że dochodzone przez nią roszczenie zawiera kwotę niespłaconego kapitału w wysokości 6103,35 zł kwotę 124,50 zł z tytułu opłat i prowizji za podjęte przez bank czynności windykacyjne oraz skapitalizowane odsetki naliczone po rozwiązaniu umowy Karty Kredytowej. Obliczono je od kwoty niespłaconego kapitału wskazanego w bankowym tytule egzekucyjnym a także w postanowieniu o nadaniu klauzuli wykonalności (6970,97 zł) według stopy procentowej 21,96 % w skali roku za okres od dnia 26.04.2007 r. do dnia 14.10.2007 r. (717,18 zł), według stopy procentowej 23,40 % w skali roku od dnia 15.10.2007 r. do dnia 29.02.2008 r. (487,13 zł), według stopy procentowej 24,96 % w skali roku od dnia 01.03.2008 r. do dnia 16.07.2009 r. (2276,68 zł) oraz od kwoty 6103,35 zł od dnia 17.07.2009 r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu, według stopy procentowej 24,96 % (5979,06 zł), przy czym odsetki były naliczane w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne, o których mowa w art. 359 § 2¹ k.p.c. Sposób wyliczenia odsetek jest zdaniem Sądu prawidłowy a poszczególne wartości pokrywają się ze sposobem wyliczenia wskazanym m.in. w Bankowym Tytule Egzekucyjnym Banku z dnia 01.10.2008 r. Strona powodowa wyjaśniła przy tym, że z racji nie otrzymania od wierzyciela pierwotnego dokładnego harmonogramu spłat, przyjęła, że do obniżenia kapitału do kwoty 6103,35 zł doszło już w dniu następującym po dniu sporządzenia wniosku wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Z kolei w odniesieniu do umowy z dnia 03.04.2006 r. strona powodowa wskazała, że na zadłużenie pozwanego składają się: kwota niespłaconej przez pozwanego należności głównej w wysokości 55 496,05 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 3 401,01 zł naliczonymi w wyżej wskazanym okresie trwania umowy, tj. 13.04.2006 r. do 01.03.2007r., według stopy procentowej w wysokości 13,95 % w stosunku rocznym, wskazanej w regulaminie banku i w pkt 1.1 bankowego tytułu egzekucyjnego. Do kwoty roszczenia strona powodowa doliczyła 490 zł tytułem opłat za i windykacyjne podjęte przez bank, a związane z opóźnieniem w spłacie rat kredytu oraz kwoty skapitalizowanych na poprzedzający dzień wniesienia powództwa odsetek karnych (umownych) za opóźnienie w spłacie kapitału w wysokości 54 743,36 zł. Wysokość skapitalizowanych odsetek została naliczona od kwoty niespłaconego kapitału 55 496,05 i okres od dnia 02.03.2007 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu tj. 25.03.2014 r., według stopy procentowej w (...), w wysokości 13,95 % w stosunku rocznym.

Sąd miał przy tym na uwadze, że sumaryczna wartość opisanych kwot wynosi 129 818,32 zł, jednak na zasadzie art. 321 k.p.c. zasądził na rzecz pozwanej dochodzoną przez nią kwotę 129 740,72 zł.

Przechodząc do podniesionego przez pozwanego zarzutu potrącenia Sąd wskazuje, że nie jest on uzasadniony. Stosownie do art. 117 § 2 k.c. ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie o charakterze majątkowym, po upływie terminu przedawnienia może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W związku z okolicznością, iż umowę z dnia 05.09.2005 r. o kartę kredytową powód zawarł w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, zastosowanie ma 3 letni termin przedawnienia. Z kolei w stosunku do umowy z dnia 03.04.2006 r. dotyczącej kredytu, zastosowanie znajdzie dziesięcioletni termin przedawnienia.

Strona powodowa wywodziła, że umowa o kartę kredytową uległa rozwiązaniu w dniu 25.04.2007 r. natomiast umowa kredytowa rozwiązana została w dniu 02.03.2007 r. Pozwany nie wykazał przy tym, by umowy te rozwiązane zostały w innych terminach. Dokumenty dołączone przez stronę powodową wskazują dalej, że w stosunku do umowy o kartę kredytową strona powodowa już w dniu 01.10.2008 r. wystawiła (...) nr (...), a w dniu 01.12.2008 r. uzyskała klauzulę wykonalności. Wniosek o wszczęcie egzekucji oraz postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków W. O. wskazują, że w dniu 23.07.2009 r. strona powodowa złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji. Z kolei w stosunku do umowy kredytowej strona powodowa w dniu 08.09.2008 r. wystawiła (...) nr (...), a w dniu 15.12.2008 r. uzyskała klauzulę wykonalności. Wniosek o wszczęcie egzekucji strona powodowa złożyła, podobnie, jak w przypadku umowy o kartę kredytową, w dniu 23.07.2009 r.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Wskazać należy w tym miejscu, że w orzecznictwie prezentowane są różne stanowiska dotyczące przerywania biegu terminu przedawnienia w związku z wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, jednak w przedmiotowej sprawie podjęte działania przez (...)w W.a także przez stronę powodową spowodowały, że bieg terminu przedawnienia został przerywany kilkakrotnie. W wyroku z dnia 30.07.2003 r. (sygn. akt II CKN 363/01) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że wystawienie bankowego tytułu wykonawczego nie odpowiada żadnemu z wymagań określonych w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., od których ustawodawca uzależnił wystąpienie skutku w postaci przerywania biegu przedawnienia i nie może tym samym uznane za surogat wytoczenia powództwa, powodujący przerwę biegu przedawnienia. Sąd Najwyższy argumentował, że bankowy tytuł wykonawczy (bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności) nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 366 k.p.c., dodając jednocześnie, że konstatacja ta nie sprzeciwia się przyjęciu, że złożenie do komornika wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie takiego tytułu przerywa bieg przedawnienia stwierdzonego nim roszczenia. Złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji stanowi czynność, która czyni zadość wszystkim wymaganiom przewidzianym w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., jest to bowiem czynność przedsięwzięta przed organem powołanym do egzekwowania roszczenia stwierdzonego bankowym tytułem wykonawczym, która zmierza bezpośrednio do dochodzenia tego roszczenia w tzw. trybie uproszczonym.

Sąd rozpoznający sprawę podziela wyrażony wyżej pogląd. Należy zatem przyjąć, nawet przyjmując trzyletni termin przedawnienia roszczenia w stosunku do umowy o kartę kredytową, że bieg terminu przedawnienia został przerwany w dniu złożenia przez Bank (...) S.A. wniosku egzekucyjnego, tj. w dniu 23.07.2009 r. Postanowienia komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków B. B. z dnia 15.12.2011 r. wskazują dalej, że prowadzone przeciwko pozwanemu na podstawie opisanych wyżej tytułów postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność prowadzonej egzekucji. Strona powodowa tymczasem pozew do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie złożyła w dniu 26.03.2014 r. zatem również przed upływem biegu terminu przedawnienia nawet przy przyjęciu, że termin przewidziany art. 125 k.c. nie znajdzie zastosowania do tytułów egzekucyjnych wymienione w art. 96 - 98 Prawa bankowego (por. uzasadnienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 07.02.2014 r. (sygn. akt I ACa 687/13).

Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Reasumując Sąd uznał, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia jest nieuzasadniony i dlatego na podstawie art. 118 k.c. w zw. z art. 509 k.c. oraz na podstawie art. 123 k.c., orzekł, jak w punkcie I sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. mając na uwadze wynik postępowania - fakt, że strona powodowa wygrała je w całości. Sąd zasądził od pozwanego na jej rzecz kwotę 10 581 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na co złożyła się kwota 6 964 zł opłaty sądowej, 3 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Wysokość kosztów zastępstwa prawnego została ustalona w oparciu o § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.